

Twój świat ci zostawiłem
takim, jakim go zastałem,
a ty z mojego kawał mi wyrwałaś
i dziura ogromna w nim ziele.

To nie trzęsienie ziemi,
ale wszystko z półek pospadało
i na nowo układać to muszę,
bo ma być tak, jak kiedyś.

Każde wspomnienie, jak jakiś obrazek
głaszczę, trzymam pod światło
i albo na półkę odkładam,
albo do dziury wrzucam.

Na półkach już porządek,
a to, co zostało pozamiatałem prosto do niej,
ale to za mało, nie da się jej wypełnić,
tylko tak dno zakryło.

Taki teraz dziurawy ten mój świat,
ale półki nowe są,
tylko już więcej nie wyrywaj,
zostaw mi go takim, jaki jest.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

zyga66, dodano 28.09.2014 19:30

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.